DIE XI FEBRUARII

IN FESTO

APPARITIONIS B. MARIÆ V. IMMACULATÆ

DUPLEX MAJUS

Omnia ut in festis B. M. V. præter sequentia.

IN I. VESPERIS.

Ant. et Cap. de Laudibus.

Psalmi ut in festis B. M. V. per annum.

HYMNUS.

Ave maris stella, etc.

℣. Dignare me laudare te, Virgo sacrata. ℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Ista est columba mea, perfecta mea, immaculata mea.

ORATIO.

Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum præparasti : supplices a te quæsumus ; ut ejusdem Virginis apparitionem celebrantes, salutem mentis et corporis consequamur. Per eumdem Dominum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invit. Immaculatam Virginis Conceptionem celebremus, * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Ps. Venite exultemus.

HYMNUS.

Te dicimus præconio,
Intacta Mater Numinis,
Nostris benigna laudibus
Tuam repende gratiam.

Sontes Adami posteri
Infecta proles gignimur ;
Labis paternæ nescia
Tu sola, Virgo, crederis.

Caput draconis invidi
Tu conteris vestigio,
Et sola gloriam refers
Intaminatæ originis.

O gentis humanæ decus
Quæ tollis Hevæ opprobrium,
Tu nos tuere supplices,
Tu nos labantes erige.

Serpentis antiqui potens
Astus retunde et impetus,
Ut cœlitum perennibus
Per te fruamur gaudiis.

Jesu, tibi sit gloria
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna sæcula.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. Ave gratia plena * Dominus tecum.

Psalmi trium Nocturnorum ut in festis B. M. V. per annum.

Ant. Benedicta tu inter mulieres * et benedictus fructus ventris tui.

Ant. Ne timeas Maria * invenisti gratiam apud Dominum.

v. Deus omnipotens præcinxit me virtute. R. Et posuit immaculatam viam meam.

De Parabolis Salomonis,

LECTIO I. (CAP. 8. V. 9).

Ego sapientia habito in consilio, et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum : arrogantiam et superbiam et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium et æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo : et qui mane vigilant ad me, invenient me.

R. Sapientia quæ attingit a fine usque ad finem fortiter et disponit omnia suaviter, ædificavit sibi domum. * Ecce tabernaculum Dei cum hominibus. v. Vidi sanctam civitatem, Jerusalem novam, paratam sicut sponsam, ornatam viro suo. Ecce tabernaculum.

LECTIO II.

Mecum sunt divitiæ et gloria, opes superbæ et justitia. Melior est enim fructus meus auro et lapide pretioso, et genimina mea argento electo. In viis justitiæ ambulo, in medio semitarum judicii, ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab æterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram : necdum fontes aquarum eruperant ; necdum montes gravi mole constiterant : ante colles ego parturiebar.

R. Quasi arcus refulgens inter nebulas, et quasi flos rosarum in diebus vernis, et quasi lilia in transitu aquæ,* Sic fulget Virgo immaculata. v. Arcum meum ponam in nubibus, et erit signum fœderis mei vobiscum. Sic fulget.

LECTIO III.

Beatus homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino : qui autem in me peccaverit, lædet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. Sapientia ædificavit sibi domum, excidit columnas septem. Immollavit victimas suas, miscuit vinum et proposuit

mensam suam. Misit ancillas suas, ut vocarent ad arcem, et ad mœnia civitatis : Si quis est parvulus, veniat ad me. Et incipientibus locuta est : Venite, commedite panem meum, et bibite vinum quod miscui vobis.

R. Surge, amica mea, speciosa mea, et veni, columba mea. * Ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua in auribus meis. V. Vox turturis audita est in terra nostra. Ostende. Gloria. Ostende.

IN II. NOCTURNO.

Ant. Fecit mihi magna qui potens est, * et sanctum nomen ejus.

Ant. Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus : * Deus in medio ejus non commovebitur.

Ant. Dominus possedit te in iuitio viarum suarum : * et in caritate perpetua dilexit te.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. R. Deus in medio ejus non commovebitur.

LECTIO IV.

Anno quarto a dogmatica definitione de immaculato Beatæ Virginis Conceptu, ad Gavi fluminis oram prope oppidum Lourdes Diœcesis Tarbiensis in Gallia, ipsa Virgo in rupis sinu super specum Massabielle puellæ cuidam, vernacula lingua Bernadette nuncupatæ, pauperrimæ quidem sed ingenuæ ac piæ, pluries se conspiciendam obtulit.

Immaculata Virgo juvenili ac benigno videbatur aspectu, nivea veste niveoque pallio contecta, ac zona cærulea succincta : nudos pedes aurea rosa ornabat. Primo apparitionis die, qui fuit undecimus Februarii anno millesimo octingentesimo quinquagesimo octavo, pue lam signum crucis rite pieque faciendum edocuit, atque ad sacri rosarii recitationem, exemplo suo, coronam, quæ prius ex brachio demissa pendebat, manu advolvens, excitavit : quod in ceteris etiam apparitionibus præstitit.

Alterna autem apparitionis die, puella in simplicitate cordis sui, diabolicam fraudem timens, lustralem aquam in Virginem effudit : sed Beata Virgo, leniter arridens, benignorem illi vultum ostendit. Cum vero tertio apparuisset, puellam ad specum per quindecin dies invitavit. Exinde eam sæpius est alloquuta, ac pro peccatoribus orare, terram deosculari, pœnitentiamque agere est hortata : deinde imperavit ut sacerdotibus ediceret, ædificandum ibi esse sacellum, solemnisque supplicationis more illo accedendum. Mandavit insuper ut e fonte, qui sub arena adhuc latebat sed mox erat erupturus, aquam biberet eaque se abstergeret. Denique die festo Annuntiationis, percontanti enixe puellæ illius nomen, cujus aspectu toties dignata fuerat, Virgo, admotis pectori manibus elatisque in cœlum oculis, respondit : “ Immaculata Conceptio ego sum. ”

R. Quæ est ista, quæ progreditur quasi aurora consurgens, * Pulchra ut luna, electa ut sol. V. Ipsa est columba mea, perfecta mea, immaculata mea. Pulchra.

LECTIO V.

Percrebrescente fama beneficiorum, quæ in sacro specu recepisse fideles dicebantur, augebatur in dies hominum concursus, quos loci religio ad specum advocabat. Itaque prodigiorum fama puellæque candore motus Tarbiensis Episcopus, quarto ab enarratis anno, post juridicam factorum inquisitionem, supernaturales esse apparitionis notas sua sententia probavit, cultumque Virginis Immaculatæ in eodem specu permisit. Mox ædifica-

tum sacellum : ex illa die pene innumeræ fidelium turbæ, voti ac supplicationis causa, ex Gallia, Belgio, Italia, Hispania ceterisque Europæ provinciis necnon ex longinquis Americæ regionibus quovis anno illuc adveniunt, nomenque Immaculatæ de Lourdes ubique terrarum inclarescit. Fontis aqua in cunctas orbis partes delata, ægris sanitatem restituit. Orbis vero catholicus tantorum memor benefactorum, ædes sacras mirabili opere ibi exstruxit. Vexilla innumera, acceptorum beneficiorum veluti monumenta, illuc a civitatibus ac gentibus missa, ædem Virginis miro ornatu decorant. In ac sua veluti sede Immaculata Virgo jugiter colitur ; interdiu quidem precibus, religioso cantu solemnibusque aliis cæremoniis ; noctu vero sacris illis supplicationibus, quibus, infinitæ propemodum peregrinantium turbæ cereis facibusque accensis procedunt et laudes Beatæ Virginis concinunt.

R. Erit in novissimis diebus mons præparatus Virgini Mariæ in vertice montium, et elevabitur super cœlos, et ibunt populi multi et dicent : * Venite et ascendamus ad montem. V. Sicut lætantium omnium habitatio est in te. Venite.

LECTIO VI.

Peregrinationes hujusmodi fidem frigescente sæculo excitasse, animum ad christianam legem profitendam addidisse, cultumque Virginis Immaculatæ mirum in modum auxisse, omnibus compertum est. In qua mirabili fidei professione Christianus populus sacerdotes veluti duces habet, qui illuc suas plebes adducunt. Ipsi etiam sacrorum Antistites sanctum locum frequenter adeunt, peregrinationibus præsunt, solemnioribusque festis intersunt. Nec adeo rarum est ipsos Romanæ Ecclesiæ Purpuratos Patres humili peregrinorum more accedentes conspicere. Ipsi quoque Romani Pontifices, pro sua erga Immaculatam de Lourdes pietate, sacram ædem donis nobilissimis cumularunt. Pius nonus, sacris indulgentiis, Archiconfraternitatis privilego ac minoris Basilicæ titulo ipsam insignivit ; ac Deiparæ imaginem ibidem cultam, solemni ritu per legatum suum apostolicum in Gallia diademate distinctam voluit. Leo vero decimus tertius innumera etiam contulit beneficia, indulgentias ad modum Jubilæi vigesimo quinto Apparitionis anno vertente concessit, peregrinationes sua auctoritate verboque provexit, ac solemnem Ecclesiæ sub titulo Rosarii dedicationem suo nomine peragi curavit. Quorum beneficiorum amplitudinem cumulavit, cum, plurium Episcoporum rogatu, solemne festum sub titulo Apparitionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, proprio officio et propria Missa celebrandum benigne concessit.

R. Prævenisti eam, Domine, in benedictionibus dulcenis, Posuisti in capite ejus * Coronam de lapide pretioso. V. Magna est gloria ejus in salutari tuo, gloriam et magnum decorem impones super eam. Coronam. Gloria Patri. Coronam.

IN III. NOCTURNO.

Ant. Manus Domini confortavit te, * et ideo eris benedicta in æternum.

Ant. Noli metuere * non enim pro te, sed pro omnibus hæc lex constituta est.

Ant. Benedixit te Dominus in virtute sua, * quia per te ad nihilum redegit inimicos nostros.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap.* 1.

In illo tempore : Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Ex Homilia 2. super Missus.

Lætare, pater Adam, sed magis tu, o Heva mater, exsulta, qui sicut omnium parentes, ita omnium fuistis peremptores ; et quod infelicius est, prius peremptores quam parentes. Ambo, inquam, consolamini super filia, et tali filia ; sed illa amplius de qua malum ortum est prius, cujus opprobrium in omnes pertransivit mulieres. Instat namque tempus, quo jam tollatur opprobrium, nec habeat vir quid causetur adversus feminam ; qui utique, dum se imprudenter excusare conaretur, crudeliter illam accusare non cunctatus est, dicens : Mulier quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Propterea curre, Heva, ad Mariam, curre mater ad filiam ; filia pro matre respondeat : ipsa matris opprobrium auferat : ipsa patri pro matre satisfaciat : quia ecce si vir cecidit per feminam, jam non erigitur nisi per feminam.

R. Tu ergo invoca Dominum, loquere regi pro nobis, * Et libera nos de morte. V. Omnes sitientes, venite ad aquas, et haurietis salutem a Domino. Et libera nos.

LECTIO VIII.

Quid dicebas o Adam ? Mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Verba malitiæ sunt hæc quibus magis augeas quam deleas culpam. Verumtamen Sapientia vicit malitiam, cum occasionem veniæ, quam a te Deus interrogando elicere tentavit, sed non potuit, in thesauro indeficientis suæ pietatis invenit. Redditur nempe femina pro femina, prudens pro fatua, humilis pro superba, quæ pro ligno mortis gustum tibi porrigat vitæ, et pro venenoso cibo illo amaritudinis, dulcedinem pariat fructus æterni. Muta ergo iniquæ excusationis verbum in vocem gratiarum actionis, et dic : Domine, mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comedi ; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificasti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Virginem. O feminam singulariter venerandam, super omnes feminas admirabilem, parentum reparatricem, posterorum vivificatricem.

R. Plantavit Dominus Deus paradisum voluptatis, produxitque lignum vitæ in medio ejus. * Et fluvius egrediebatur de loco voluptatis. V. Emissiones tuæ paradisus, Virgo Maria. Et fluvius. Gloria Patri. Et fluvius.

LECTIO IX.

Quam tibi aliam prædixisse Deus videtur, quando ad serpentem ait : inimicitias ponam inter te et mulierem ? Et si adhuc dubitas quod de Maria dixerit, audi quod sequitur : Ipsa conteret caput tuum. Cui hæc servata victoria est, nisi Mariæ ? Ipsa procul dubio caput contrivit venenatum, quæ omnimodam maligni suggestionem tam de carnis illecebra, quam de mentis superbia deduxit ad nihilum. Quam vero aliam Salomom requirebat, cum dicebat : Mulierem fortem quis inveniet ? Noverat quippe vir sapiens hujus sexus infirmitatem, fragile corpus, lubricam mentem. Quia tamen et Deum legerat promisisse, et ita videbat congruere, ut qui vicerat per feminam vinceretur per ipsam, vehementer admirans ajebat : Mulierem fortem quis inveniet ? Quod est dicere : si ita de manu feminæ pendet et nostra omnium salus, et innocentiæ

restitutio, et de hoste victoria : fortis omnino necesse est ut provideatur, quæ ad tantum opus possit esse idonea.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

et per Horas.

Ant. 1. Candor est lucis æternæ, * et speculum sine macula.

Ps. Dominus regnavit. Cum reliqu.

2. Mulier amicta sole et luna sub pedibus ejus, * et in capite ejus corona stellarum duodecim.

3. Tu gloria Jerusalem, tu lætitia Israël, * tu honorificentia populi nostri.

4. Benedicta es tu, Virgo Maria, a Domino Deo excelso, * præ omnibus mulieribus super terram.

5. Hodie nomen tuum ita magnificavit Dominus, * ut non recedat laus tua de ore hominum.

CAPITULUM. *Cant.* 2.

Surge, amica mea, speciosa mea, et veni columba mea in foraminibus petræ, in caverna maceriæ, ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua in auribus meis.

HYMNUS.

Aurora soli prævia
Felix salutis nuncia,
In noctis umbra plebs tua
Te, Virgo, supplex invocat.

Torrens nefastis fluctibus
Cunctos trahens voragine,
Leni residit æquore
Cum transit Arca fœderis.

Dum torret arescens humus,
Tu rore sola spargeris ;
Tellure circum rorida,
Intacta sola permanes.

Fatale virus evomens
Attollit anguis verticem ;
At tu draconis turgidum
Invicta conteris caput.

Mater benigna, respice
Fletus precesque supplicum,
Et dimicantes tartari
Victrix tuere ab hostibus.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.

Amen.

v. Diffusa est gratia in labiis tuis.
R. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Bened. Ant. Præclara salutis aurora, ex te, Virgo Maria exivit sol justitiæ, qui visitavit nos oriens ex alto.

ORATIO.

Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum præparasti : supplices a te quæsumus ; ut Virginis apparitionem celebrantes, salutem mentis et corporis consequamur. Per eumdem Dominum.

AD TERTIAM.

Capit. Surge amica mea, *ut supra de laud.*

R. br. Quæ est ista quæ ascendit de deserto * Deliciis affluens ? Quæ est ista. v. Innixa super dilectum suum. Deliciis affluens. Gloria Patri. Quæ est ista.

v. Viderunt eam filiæ Sion. R. Et beatissimam prædicaverunt.

AD SEXTAM.

Capitulum. Prov. 8.

Mecum sunt divitiæ et gloria, opes superbæ et justitia : melior est enim fructus meus auro et lapide pretioso.

R. br. Ego Mater * Pulchræ dilectionis. Ego Mater. V. Et timoris et agnitionis et sanctæ spei. Pulchræ dilectionis. Gloria Patri. Ego Mater.

V. In me omnis gratia viæ et veritatis. R. In me omnis spes vitæ et virtutis.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. 24.

In me gratia omnis viæ et veritatis, in me omnis spes vitæ et virtutis. Transite ad me omnes qui concupiscitis me, et a generationibus meis implemini.

R. br. Qui me invenerit * Inveniet vitam. Qui me. V. Et hauriet salutem a Domino. Inveniet vitam. Gloria Patri. Qui me.

V. Transite ad me omnes qui concupiscitis me. R. Et a generationibus meis implemini.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in I. Vesp., præter sequentia.

HYMNUS.

Omnis expertem maculæ Mariam
Edocet summus fidei magister;
Virginis gaudens celebrat fidelis
Terra triumphum.

Ipsa se præbens humili puellæ
Virgo spectandam, recreat paventem,
Seque conceptam sine labe sancto
Prædicat ore.

O specus felix, decorate divæ
Matris aspectu! veneranda rupes,
Unde vitales scatuere pleno
Gurgite lymphæ.

Huc catervatim pia turba nostris,
Huc ab externis peregrina terris
Affluit supplex, et opem potentis
Virginis orat.

Excipit Mater lacrimas precantum,
Donat optatam miseris salutem;
Compos hinc voti patrias adoras
Turba revertit.

Supplicum, Virgo, miserata casus,
Semper o nostros refove labores,
Impetrans mœstis, bona sempiternæ
Gaudia vitæ.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriusque virtus
Spiritus semper, Deus unus omni
Temporis ævo.

Amen.

V. Dignare me laudare te, Virgo sacrata. R. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Hodie gloriosa cœli Regina in terris apparuit; hodie populo suo verba salutis et pignora pacis attulit; hodie Angelorum et fidelium chori Immaculatam Conceptionem celebrantes gaudio exsultant, alleluia.

Concordat cum suo originali. In fidem, etc.

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis die 23. Januarii 1891.

L. † S. Pro R. P. D. VINCENTIO NUSSI, Secretario.

JOANNES PONZI, Substitutus.

Imprimatur : † EDUARDUS CAR., Arch. Marianopolitanus.

Marianopoli, die octavâ decembris 1892.